

«Kdo by chtěl být mezi vámi **veliký**, ať je vaším služebníkem, a **kdo by chtěl být mezi vámi první**, ať je otrokem všech.» (Mk 10, 43-44)

Ježíš jde se svými učedníky do Jeruzaléma a na cestě vypukne konflikt: Jakub a Jan žádali, aby mohli zaujmout čestná místa "v jeho slávě"[1], ostatních deset se rozhořčilo, začali si stěžovat a skupina se rozdělila.

Ježíš si trpělivě všechny svolal k sobě a odhalil jim tajemství křesťanské lásky.

«Milovat znamená sloužit. Ježíš nepřišel poroučet, ale sloužit. [...]

Sloužit, sloužit si navzájem je křesťanství, a kdo ho jednoduše uskutečňuje – a to může dělat každý – ten udělal všechno. A není to 'všechno', které zůstane samo, ale protože je **živým křesťanstvím**, stane se **velkým požárem**»[2]

Křesťanská služba tedy znamená napodobovat Ježíšův příklad, učit se od něj být druhým lidem nablízku.

"Vyrůstala jsem v bohaté rodině, která mi zajišťovala všechno. **Jednou jsem se seznámila s lidmi, kteří byli šťastní a tajemstvím jejich života byl Bůh.** S nimi jsem se naučila vidět Ježíše v každém člověku. Ale nebylo snadné začít takto žít.

Začala jsem s maličkostmi:

– doma jsem se hádala a nadávala svým mladším sourozencům. Dokázala jsem s nimi celé dny nemluvit. Uvědomila jsem si, že tento můj přístup je špatný, a **začala jsem se o ně zajímat a hrát si s nimi.**

– když mě **ve škole** spolužačky poprosily, abych jim pomohla, udělala jsem to s radostí a řekla jsem: „**Dělám to pro Tebe, Ježíši.**“ I já jsem našla **tajemství štěstí!**

U. Jordánsko

] Srov. Mk 10,37.

[2] Ch. Lubichová, Servire, v «Città Nuova», XVII, č. 12, 1973, str. 13.